

Miljøvurdering af ændring af § 6, stk.1 og § 15, stk. 6 i deponerings- bekendtgørelsen

Redaktion: Miljøstyrelsen

Tekst: Dagmar Juul Schou
Luisa Ninette Baandrup Kristiansen

1. Miljøvurdering

Miljøvurderingen foretages, da en ændring af den nugældende bekendtgørelse nr. 1049 af 28. august 2013 om deponeringsanlæg (deponeringsbekendtgørelsen) påtænkes sendt i høring.

Der ændres i bekendtgørelsens § 6, stk. 1 og § 15, stk. 6.

Miljøvurderingen foretages i henhold til bekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), jf. § 8, stk. 1, nr. 1, dog kun for de relevante paragrafer, som i dette tilfælde er § 6, stk. 1 og § 15, stk. 6.

1.1 Bekendtgørelsens hovedformål og indhold

Deponeringsbekendtgørelsens formål er at fastlægge regler for deponeringsanlæg, således at forurening af luft, jord, grundvand, overfladevand samt natur forebygges. Europa-Parlamentet vedtog i 1999 et direktiv om deponering af affald (Direktiv 1999/31/EF), som blev implementeret i dansk ret. Siden 2001 er der stillet krav til deponeringsanlæg, som er fastlagt af EU. Bekendtgørelsen er flere gange blevet revideret, hvilket generelt har medført, at der er indført nye krav, og at eksisterende krav er blevet skærpet.

Bekendtgørelsen indeholder:

- Regler vedrørende godkendelse af deponeringsanlæg og –enheder
- Fastsættelse af vilkår omkring sikkerhedsstillelse
- Regler vedrørende affaldsdeponering
- Regler vedrørende grundlæggende karakterisering og overensstemmelsestestning af affald
- Regler og standarder vedrørende prøvetagning, testning og analyser af affald, samt regler for kontrol på stedet
- Særlige krav til kontrol m.v. af metallisk kviksølv
- Krav til daglig drift samt til indberetninger
- Krav til nedlukning, efterbehandling og passiv tilstand
- Krav om tilsyn
- Krav om oplysninger ved ansøgning om godkendelse af deponeringsanlæg samt godkendelsespligtige godkendelser og udvidelser
- Supplerende krav ved godkendelse af alle klasser af deponeringsanlæg samt godkendelsespligtige ændringer og udvidelser
- Regler for klassificering af anlæg
- Grænseværdier for udvaskning fra og indhold i affald
- Oversigt over delelementer til brug for sikkerhedsstillelse

Nedenfor er de oplysninger anført, som er påkrævet i henhold til § 12, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

1.2 En skitsering af planens eller programmets indhold, hovedformål og forbindelser med andre relevante planer og programmer

Ændringen af § 6, stk. 1 sikrer, at der ikke sker midlertidig oplagring af affald på deponeringsanlæggene i længere tid end et år, i modsætning til de fem år som er angivet i den gældende deponeringsbekendtgørelse. Europa-Parlamentet vedtog i foråret 2018 et ændringsdirektiv til direktiv 1999/31/EF. Som følge af implementeringen af ændringsdirektivet 2018/850, ændres § 6, stk. 1.

Ændringen af § 15, stk. 6 forlænger fristen for forbud mod deponering af blandet affald på ikke-kystnære deponeringsanlæg og -enheder fra 1. april 2020 til 1. januar 2023. Formålet med forlængelsen er at give deponeringsanlæggenes ejere mulighed for at gennemføre en individuel vurdering af, hvorvidt deponeringsanlæggets/-enhedens placering er robust i forhold til det omgivende miljø, frem for at lukke deponeringsanlæggene/enhederne til blandet affald som følge af et generelt forbud.

Desuden muliggør forlængelsen, at eksisterende deponeringskapacitet til blandet affald på ikke-kystnære deponeringsanlæg og -enheder bedre kan udnyttes, såfremt deponeringsenhederne ikke kan videreføres til blandet affald.

1.3 De relevante aspekter af den nuværende miljøstatus og dens sandsynlige udvikling, hvis planen eller programmet ikke gennemføres

Såfremt ændringen af § 6, stk. 1 ikke gennemføres, må det forventes, at der oplagres affald midlertidigt på deponeringsanlæggene i perioder på op til fem år. Dette vil muligvis give anledning til opbevaring af større mængder farligt og mineralsk affald på anlæggene og derved til større mængder af forurenende stoffer i det perkolat, som opsamles til rensning.

Ifølge den nuværende deponeringsbekendtgørelse er det ikke længere tilladt for ikke-kystnære deponeringsanlæg og -enheder at modtage blandet affald fra 1. april 2020. Dette er relevant for cirka fem anlæg. Forbuddet mod deponering af blandet affald på ikke-kystnære deponeringsanlæg og

-enheder understøtter kystnærhedsprincippet under den generelle vurdering, at placeringen af deponeringsanlæg vil være mindre skadelig for miljøet i tilfælde af udsivning, hvis perkolatet udsiver til kystvande frem for ferskvandsrecipienter, idet kystvande vurderes at være mere robuste. Derudover vil der ved en kystnær placering kun risikere at ske forurening af grundvand, som strømmer direkte i havet, og der vil ikke være en risiko for at forurene grundvand, som strømmer i søer eller vandløb eller som indvindes til drikkevand.

Ændres § 15, stk. 6 ikke, vil man overgå til udelukkende kystnær deponering af blandet affald 1. april 2020 frem for 1. januar 2023. Det vil sige, at perkolatet fra blandet affald deponeret efter denne dato bortpumpes til rensningsanlæggene for de kystnære deponeringsanlæg fremfor til rensningsanlæggene for de ikke-kystnære deponeringsanlæg. Det rensede perkolat vil således udledes til andre recipienter.

På trods af, at deponeringsanlæg er anlagt med dobbeltmembran og perkolatopsamlingssystem, vil der ofte være en ubetydelig mængde perkolat, som udsiver til omgivelserne. Flyttes deponeringen af blandet affald til kystnære deponeringsanlæg og -enheder fra 1. januar 2020, vil de forurenende stoffer, der udvaskes fra affald deponeret efter denne dato, sive ud til kystvande i stedet for søer, vandløb og grundvand.

1.4 Miljøforhold i områder, der kan blive væsentligt berørt

De områder, der vil blive berørt af ændringen i § 6, stk. 1 vil være overfladevandområder, som vil modtage mindre mængder rensat perkolat fra rensningsanlæggene, hvilket vil være en forbedring af miljøet i forhold til den nuværende tilstand. Miljøforholdene på nuværende tidspunkt i disse recipienter vil være forskellige, da der er tale om mange forskellige mulige recipienter. Der vil dog sandsynligvis ikke være tale om en væsentlig ændring.

Ændringen i § 15, stk. 6 vil påvirke fordelingen af udledning af rensat perkolat fra rensningsanlæg til overfladevandsforekomster. Desuden vil den mængde perkolat, der udsiver på trods af dobbeltmembran og perkolatopsamlingssystem, have en påvirkning på søer, vandløb og grundvand tæt på de ikke-kystnære deponeringsanlæg og -enheder. Miljøforholdene vil på nuværende tidspunkt i disse recipienter være forskellige, da der er tale om mange forskellige mulige recipienter. Der vil dog sandsynligvis ikke være tale om en væsentlig ændring i recipienternes tilstand.

1.5 Ethvert eksisterende miljøproblem, som er relevant for planen eller programmet, herunder navnlig problemer på områder af særlig betydning for miljøet, som f.eks. de områder, der er udpeget efter direktiv 79/409/EØF og 92/43/EØF

Ændringen af § 6, stk. 1 vil have en positiv miljøeffekt, og vil således ikke bidrage yderligere til potentielle eksisterende miljøproblemer.

Ændringen i § 15, stk. 6 vurderes ikke at få væsentlige følger i forhold til eksisterende miljøproblemer, hverken for vandforekomster eller internationale naturbeskyttelsesområder.

1.6 De miljøbeskyttelsesmål, der er fastlagt på internationalt plan, fællesskabsplan eller medlemsstatsplan, og som er relevante for planen eller programmet, og hvordan der under udarbejdelsen af den/det er taget hensyn til disse mål og andre miljøhensyn

Miljøbeskyttelsesmålene i vandrammedirektivet (Direktiv 2000/60/EF) understøttes af ændringen i § 6, stk. 1, idet denne vil mindske udledningen af rensat perkolat fra rensningsanlægene til overfladvandsrecipienter. Dog vurderes miljøeffekten ikke at være væsentlig.

Ændringen i § 15, stk. 6 vurderes ikke at få væsentlige følger i forhold til miljøbeskyttelsesmålene i vandrammedirektivet. Konsekvensen af ændringen vil være, at rensat perkolatet fra affald deponeret i perioden 1. april 2020 til 1. januar 2023 fortsat ledes til samme recipient som tidligere, fremfor at udledes i en ny recipient et andet sted. Den samlede belastning af vandområderne fra det rensede perkolat vil altså være uændret.

En yderligere konsekvens er, at der vil være en øget mængde forurenende stoffer, der udsiver med perkolat til søer, vandløb og grundvand tæt på de ikke-kystnære deponeringsanlæg og –enheder for blandet affald. Det vurderes dog, at forøgelsen af mængden af forurenende stoffer, der udsiver, som følge af ændringen i § 15, stk. 6, vil være ubetydelig, og at ændringen derfor ikke vil have betydning for opnåelse af miljøbeskyttelsesmål.

1.7 Den sandsynlige væsentlige indvirkning på miljøet, herunder på spørgsmål som den biologiske mangfoldighed, befolkningen, menneskers sundhed, fauna, flora, jordbund, vand, luft, klimatiske faktorer, materielle goder, kulturarv, herunder kirker og deres omgivelser, samt arkitektonisk og arkæologisk arv, landskab og det indbyrdes forhold mellem ovenstående faktorer

Ændringen i § 6, stk. 1 vil sandsynligvis have en positiv indvirkning på miljøet, idet den mindsker mængden af forurenende stoffer, der kommer ud i overfladevandsrecipienter og herved forbedrer den biologiske mangfoldighed, fauna og flora samt vandkvalitet. Dog vurderes denne effekt ikke at være væsentlig.

Ændringen i § 15, stk. 6 vil sandsynligvis have en negativ indvirkning på miljøet, herunder vand, fauna, flora og biologisk mangfoldighed. Dog vurderes denne indvirkning ikke at være væsentlig.

1.8 Planlagte foranstaltninger for at undgå, begrænse og så vidt muligt opveje enhver eventuel væsentlig negativ indvirkning på miljøet af planens eller programmets gennemførelse

Ikke relevant for § 6, stk. 1, da denne ikke har negativ indvirkning på miljøet.

Ikke relevant for § 15, stk. 6, da denne vurderes ikke at have en væsentlig indvirkning på miljøet.

1.9 En kort skitsering af grunden til at vælge de alternativer, der har været behandlet, og en beskrivelse af, hvorledes vurderingen er gennemført, herunder eventuelle vanskeligheder (som f.eks. tekniske mangler eller mangel på knowhow), der er opstået under indsamlingen af de krævede oplysninger

§ 6, stk. 1 er ændret som følge af implementeringen af ændringsdirektiv 2018/850.

Grunden til at vælge at ændre § 15, stk. 6 er, at de berørte deponeringsanlæg og -enheder stadig har restkapacitet i 2020, da de havde forventet før nedlukning at kunne få en individuel risikovurdering ved hjælp af en metodik til stedsspecifik risikovurdering, hvis færdiggørelse er forsinket. Da der således ikke var vished om, hvorvidt disse deponeringsanlæg- og enheder skulle lukke i 2020, er enhederne for blandet affald ikke fyldt op. Miljøstyrelsen vurderer, at en udsættelse af fristen af så kort varighed ikke vil give anledning til en nævneværdigt øget risiko for forurening fra perkolatudsivning, da der er tale om deponeringsanlæg med dobbeltmembran og perkolatsopsamling, og hvor eventuel perkolatudsivning kun sker igennem eventuelle mindre lækager i membranen.

1.10 En beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger vedrørende overvågning i overensstemmelse med § 14

Ikke relevant for ændringen af § 6, stk. 1, da denne ikke har væsentlig eller negativ indvirkning på miljøet.

Ifølge deponeringsbekendtgørelsen har deponeringsanlæg pligt til at overvåge perkolat, overfladeafstrømmende vand, grundvand samt i nogle tilfælde overfladevand under hele deponeringsperioden og som udgangspunkt i 30 år efter. Dette vil vise, om der mod forventning skulle være en negativ effekt i de lokale recipienter af ændringen i § 15, stk. 6.

1.11 Et ikke-teknisk resumé af de oplysninger, der blev givet under ovennævnte punkter

En ændring i § 6, stk. 1 betyder, at affald til genanvendelse eller nyttiggørelse kun må oplagres midlertidigt på deponeringsanlæg i et år frem for de fem år, som er angivet i den nugældende Deponeringsbekendtgørelse. Det vurderes, at dette vil have en positiv effekt på miljøet, da det forventeligt reducerer de oplagrede mængder affald, hvilket vil give anledning til mindre mængder af forurenende stoffer i det perkolat, som ledes til rensningsanlæg fra deponeringsanlæggene. Den positive effekt vurderes dog ikke at være væsentlig.

En ændring i § 15, stk. 6 betyder, at fristen for at ophøre med deponering af blandet affald på ikke-kystnære deponeringsanlæg- og enheder udskydes fra 1. april 2020 til 1. januar 2023. Den umiddelbare konsekvens vil være, at den samlede mængde blandet affald på ikke-kystnære deponeringsanlæg og -enheder vil blive øget lidt, og at der dermed i en lidt længere periode vil blive udledt rensat perkolat fra denne type affald i recipienterne til rensningsanlæggene for de ikke-kystnære deponeringsanlæg frem for at udledes i recipienterne til rensningsanlæggene for kystnære deponeringsanlæg. Den samlede mængde rensat perkolat, der udledes til overfladevand vil således være uændret, mens det ændres, hvor det rensede perkolat udledes. Den negative effekt af dette vurderes at være uvæsentlig. Det vurderes desuden, at en udsættelse af fristen af så kort varighed ikke vil give anledning til nogen nævneværdigt øget risiko for forurening fra perkolatudsivning, idet perkolatet bortledes til rensning. Der vil dog være altid være en ubetydelig udsivning af perkolat, som løber ud til nærliggende overfladevands- og grundvandsrecipienter. Effekten af de forurenende stoffer, som udvaskes fra den mængde blandet affald,

der deponeres på ikke-kystnære deponeringsanlæg og –enheder som følge af ændringen i § 15, stk. 6, og udsiver til nærliggende ferskvands- og grundvandsrecipienter vurderes dog at være ubetydelig.

Miljøvurdering af ændring af § 6, stk. 1 og § 15, stk. 6 i deponerings-bekendtgørelsen

Miljøstyrelsen
Tolderlundsvej 5
5000 Odense C

www.mst.dk